

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Τετάρτη 25η Μαρτίου/ 7η Απριλίου (με το παλαιό εορτολόγιο) στην Ναζαρέτ και στο Ιερό Προσκύνημα, στο οποίο πραγματοποιήθηκε το γεγονός του Ευαγγελισμού.

Της εορτής προεξήρχε η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και Αγιοταφитών Ιερομονάχων. Στην λειτουργία παρέστησαν αρκετοί πιστοί, μετά τη χαλάρωση των μέτρων για την Covid-19 και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευάγγελος Βλιώρας.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ - Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τετάρτην, 25ην Μαρτίου/ 7ην Ἀπριλίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τήν πόλιν τῆς Ναζαρέτ καί εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα, ἐπὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν τό γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ὅλη ἡ Ἐκκλησία, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμιμνήσκεται ἐν χαρᾷ, ἀγαλλιάσει καί εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τόν Θεόν ὅτι συμφώνως πρὸς τόν Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν (Κεφ. 1,26-36), ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπεστάλη ὑπό τοῦ Θεοῦ πρὸς τήν Παρθένον Μαρίαν καί ἀνήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι θά σαρκώσῃ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί θά τέξῃ κατά σάρκα τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν μονογενῆ. Ἄμα τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Μαριάμ «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά Σου», ὁ Ἀσώματος ἐσωματώθη, ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔλαβε σάρκα εἰς τήν μήτραν τῆς Θεοτόκου, ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε, χάριν τῆς ἀναγεννήσεως, ἀνακαινίσεως καί σωτηρίας ἐκ τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τῆς ἐορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Συμεών, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ναζαρέτ καί τῆς Ἀκκρης καί μετεχόντων ἀρκετῶν πιστῶν, ἀναλόγως πρὸς τά μέτρα τοῦ covid-19, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τό ὄνομα Αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», ψάλλει ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ, (Ψαλμ. 35,1).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον γάρ ὡς ἀληθῶς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης χαρά καί ἀγαλλίασις γίνεται, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων τόν Εὐαγγελισμόν τόν ὑπό τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ τῇ Θεοτόκῳ γενόμενον, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ἡ Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τόν Εὐαγγελισμόν τοῦ Σωτηρίου τοῦ Θεοῦ, τό χαροποιόν, δηλονότι μήνυμα τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ.

«Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν (Λουκ. 1,28) καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου», ἐβόησεν ἄνωθεν ὁ ἄγγελος Γαβριήλ. Οἱ ἐρμηνεύοντες τήν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ λέγουσιν: «Ἐπειδή γάρ εἶπεν ὁ Θεός τῇ Εὐᾶ, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, λύεται ἡ λύπη τῆς Εὐᾶς διὰ τῆς χαρᾶς». «Διὰ τοῦ χαῖρε, ἦλθεν ὁ λύων [ὁ Χριστός] τήν λύπην». «Κεχαριτωμένην αὐτήν ὠνόμασεν, ὡς χάριτος ἀξιωθεῖσαν ὑπερφυοῦς»· καί «ἐπειδή μετά τῆς Εὐᾶς ὁ ὄφις ἐν λύπῃ, χαῖρε ἐπειδή μετά σοῦ ὁ Θεός» «Ἰστέον δέ ὅτι ἅμα τῷ εὐαγγελίσασθαι εὐθύς συνέλαβεν ἡ Παρθένος παραδόξως».

Τό μέγα τοῦτο καί παράδοξον μυστήριον τῆς συλλήψεως τῆς Παρθένου Μαρίας κηρύττει μεγαλοφώνως ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγων: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν Θεόν καί Θεός ἦν ὁ Λόγος», (Ἰωάν. 1,1) καί «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14).

Ἑρμηνεύων τούς ὡς ἄνω τούτους λόγους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «καταλλήλως ὁ Εὐαγγελιστής εἶπε καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (Ἰωάν. 1,14), ἔτσι ὥστε, ὅταν κατανοήσης ὅτι δύο τινά σημαίνει, τόν κατοικοῦντα καί ἐκεῖνον εἰς τόν ὁποῖον κατοικεῖ, τότε δέν θά νομίσης ὅτι αὐτός [ὁ Θεός Λόγος] μετετράπη εἰς σάρκα, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον Αὐτός κατώκησεν ἐν τῇ σαρκί, χρησιμοποιῶν τό ἰδικόν Του σῶμα ὡς ναόν, τόν ὁποῖον προσέλαβεν ἀπό τήν ἁγίαν Παρθένον. Καλῶς γε σφόδρα ποιῶν ὁ Θεολόγος ἐπήνεγκεν εὐθύς ὅτι καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἵνα δύο νοήσεις τά σημανόμενα, τόν τε σκηνοῦντα δέ μᾶλλον ἐν σαρκί ὡς ἰδίῳ προσχρησάμενον σώματι, τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου ναῷ», «Ἐν αὐτῷ γάρ κατώκησε πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ 2,9), ὡς ὁ Παύλος φησιν.

Τήν θεολογικήν ταύτην ἀλήθειαν ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν, βοῶν καί λέγων: «Χαίροις εἰς τήν δι' ἡμᾶς σαρκί σκηνώσας ὥκησεν ὁ λέγων ἐν Ἡσαΐᾳ : «ἐγώ Θεός πρῶτος καί ἐγώ μετά ταῦτα», (Ἡσ. 44,6). Καί πάλιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «Θεοτόκον σε κυρίως καί ἀληθῶς τήν ἁγίαν Παρθένον κηρύττομεν... καί ὀνομάζομεν. Τοῦτο γάρ

τό ὄνομα ἅπαν τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας συνίστησι. Εἰ γάρ Θεοτόκος ἡ γεννήσασα, πάντως Θεός ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθεῖς πάντως δέ καί ἄνθρωπος».

Ὁ ἐκ τῆς Θεοτόκου καί Παρθένου Μαρίας γεννηθεῖς τέλειος Θεός τε καί τέλειος ἄνθρωπος, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν ὑπό τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου προκατηγγελμένον, «ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14). «Εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ 95,2) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Τό δέ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός εἶναι ἡ ὑπό τῆς Παρθένου Μαρίας «εὐαγγελισθεῖσα ἡμῖν διά τῆς γενέσεως, Χριστοῦ Ἰησοῦ χαρά».

Ὁ Εὐαγγελισμός αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς χαρᾶς τῆς ἄνευ διακοπῆς καί μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος τοῦ χρόνου καί τοῦ κόσμου δηλονότι, εἶναι ἡ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁμολογία τοῦ ἀρρήτου μυστηρίου τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως γενομένης διά Πνεύματος ἁγίου ἐν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ. «Κατά ταύτην τήν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τήν ἁγίαν Παρθένον Θεοτόκον διά τόν Θεόν Λόγον σαρκωθῆναι καί ἐνανθρωπήσαι καί ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐνῶσαι τόν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν», διδάσκουν οἱ ἔγκριτοι θεοφόροι καί ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Τό ἀκατάληπτον τοῦτο μυστήριον τῆς σωτηρίου ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀφορᾷ εἰς ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ἐπικαλούμενος τόν προφήτην Ἡσαΐαν: «καί ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ», (Λουκ. 3,6/ Ἡσ. 40,5).

Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Σάρκα ἐν τούτοις ὁλοκλήρως τόν ἄνθρωπον νοητόν καί πᾶν τό ἀνθρώπειον γένος ὑποληπτέον». Οὕτω γάρ ὄψεται πᾶσα σὰρξ, τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Οὐκέτι μόνος ὁ Ἰσραήλ, ἀλλά πᾶσα σὰρξ. Ὁ γάρ τῶν ὅλων Σωτήρ καί Κύριος, οὐ συνεσταλμένην [= περιωρισμένην] ἔχει τήν ἡμερότητα [= καλωσύνην] οὔτε μήν ἐν διέσωσεν ἔθνος· σεσαγήνευκεν [=συμπεριέλαβεν] δέ μᾶλλον τήν ὑπ' οὐρανόν». Τοῦτο ἀκριβῶς, συνεχίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος, ψάλλει καί ὁ Δαυΐδ λέγων: «Πάντα τά ἔθνη, ὅσα ἐποίησας ἥξουσι καί προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καί δοξάσουσι τό ὄνομά σου», (Ψαλμ. 85,9).

Διά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας «ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον», δηλονότι τόν Χριστόν Αὐτοῦ, «ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ» (Ψαλμ. 97,2). Αὐτήν ταύτην τήν γνῶσιν τοῦ σωτηρίου τοῦ Κυρίου καί τήν ἀποκάλυψιν τῆς θείας Αὐτοῦ δικαιοσύνης, διά τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δὴ ἡ Ἐκκλησία τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Διό καί μετὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ βοᾷ λέγουσα, «Χαῖρε

κεχαριτωμένη, χαῖρε, ὅτι οὐδεὶς ὡς σύ πλήν Θεοῦ τηλικούτον κεκληρονόμηκεν ὄνομα ἢ τοιαύτης πώποτε τέτυχε δόξης».

Ἀλλά παράτεινον τό ἔλεος σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε καί ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καί ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς σέ ἐλπίζουν καὶ σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τὴν καταλλαγὴν τὴν πρὸς τόν Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ δόξα, ᾧ κράτος σύν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ ὁμοφυεῖ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦκολούθησε λιτανεία καὶ παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κυριακοῦ. Ἐν τῇ τραπέζῃ ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προπόσεως Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Basim καὶ ἀξιότιμα μέλη,

Ἀγαπητοὶ Συνδαιτημόνες,

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἱερῷ τόπῳ εὐαγγελίζεται ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἄπειρον ἀγάπην καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία εὐαγγελισθεῖσα πρώτη τό χαροποιόν μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί», (Λουκ. 1,28), ἀποτελεῖ τὴν ἀψευδῆ αὐτήκοον καὶ αὐτόπτην μαρτυρίαν τοῦ παγκοσμίου καὶ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τό ἱστορικόν τοῦτο γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἐπιμαρτυρεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἀδιάκοπος παρουσία τοῦ εὐσεβοῦς λείμματος (Ρωμ. 11,15) τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ γενικώτερον καὶ τῇ πόλει Ναζαρέτ εἰδικώτερον.

Ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Πατριαρχικὸς θεσμὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς Μητρὸς ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνεδείχθη ἡ φυσικὴ καὶ πνευματικὴ κιβωτός τῆς διαφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῆς Χριστιανικῆς ἀρχεγόνου Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου ταυτότητος καὶ παραδόσεως τοῦ ἐνταῦθα διαβιοῦντος εὐσεβοῦς λείμματος τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦτο διατυπώνεται ἐναργέστατα ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ καὶ τῇ λειτουργικῇ πράξει

τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἔνθα προβάλλεται ἐντόνως ὁ Θεός τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας καί τοῦ ἀπείρου ἐλέους. «Ἐντολήν καινήν δίδωμι ὑμῖν», λέγει Κύριος, «ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», (Ἰωάν. 13, 34). «Ἐγώ δέ λέγω ὑμῖν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καί προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν», (Ματθ. 5,44). «Μακάριοι γάρ ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι», (Λουκ. 6,22).

Τόν σωτηριώδη τοῦτον λόγον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται ἡμῖν πᾶσιν σήμερον ἡ πάνσεπτος ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐξ ἧς Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν τήν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν πρὸς Ἐαυτὸν ἐπανήγαγε. Διό καί ἡμεῖς κατὰ πάντα τῇ Θεοτόκῳ βοῶμεν: Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Τέλος δέ, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν πάντας ὑμᾶς, ἰδιαίτέρως δέ τόν ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν καί τόν ἐντιμότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Basim καί τά σεβαστά αὐτοῦ μέλη διὰ τήν παρατεθεῖσαν Ἡμῖν καί τῇ συνοδείᾳ Ἡμῶν Ἀβραμιαίαν πνευματικὴν τε καί ὕλικήν φιλοξενίαν, φιλοξενίαν ἀγάπης εἰρήνης καί συνεργείας, Ἀμήν.

Ἦτε πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα!

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ὁμοίως ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τό ἱερόν Προσκύνημα τῆς Γεσθημανῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τόν ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ραφίδια, κώμην πλησίον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ εἰς Σαμάρειαν, προεξάρχοντος τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος ταύτης Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς